

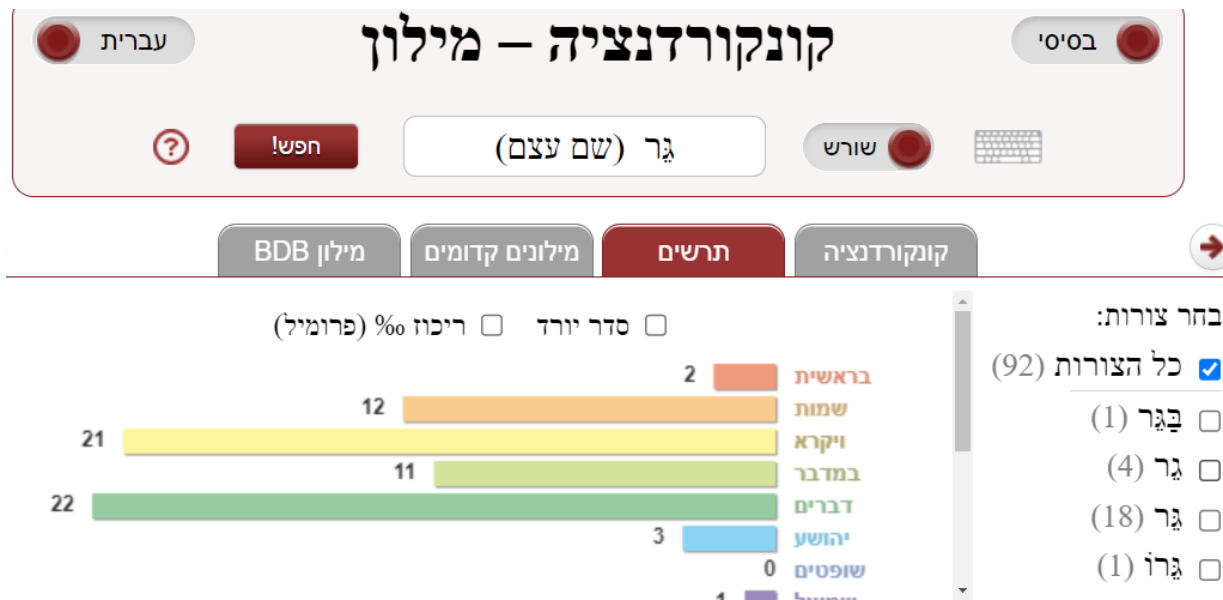
Converts or Strangers? Who Does the Torah Care About - Class # 6

The 'stranger' in Sefer Devarim

Source sheet for TIM shiur by Menachem Leibtag-

I. Review of the chart:

How often 'the stranger' is mentioned

Our primary distinction ["chiluk"]

Cases where WE are obligated to care for the 'ger'

vs.

Instances where the 'ger' is OBLIGATED to keep a law!

In the latter – we always find the punishment of "karet"

i.e. he is 'cut off' from HIS NATION

which implies he must be Jewish, thus a convert

In contrast, when it is our obligation to the 'stranger', then it can imply any 'stranger' – i.e. either a convert or a gentile

Review of the 22 times in Sefer Devarim - Jew or Gentile?

Based on our conclusion from last few weeks:

ger asher b'tochachem = convert

or 'ger' & 'ezrach' together

A. Note, Devarim more than any other book!

Review what is special about Devarim

Moshe Rabeinu reviews the core laws that he received at Har Sinai on the first 40 days together with the Ten Commandments, focusing not only how individual behavior, but also on how a NATION can represent God. – Main speech from chapter 5 thru 26.

Chapters 1 thru 4 – Introductory speech/ pep talk.../ why its been 40 years

Outline of the main speech in Sefer Devarim, and its key sections:

Chapter 5 Moshe Rabeinu retells the story of Maamad Har Sinai, and how he received at that time - the laws that he is about to teach

Chapters 6->11 - The "mitzvah" section , the love & fear of God
/ From "shema" to "v'haya im shmoah"

Chapters 12->26 - The "chukim u'mishpatim" section
/ The Laws that will establish God's nation

Examples of the parallel between the detailed laws and Dibrot

[THE 'MITZVA' SECTION]

6 -11	I	'Ahavat Hashem', emuna
	II	Not worshipping 'avoda zara'
(parallel to the first two dibrot)

[THE 'CHUKIM U-MISHPATIM' SECTION]

12-14	III	Establishing God's Name in the Temple-

HAMAKOM ASHER YIVCHAR HASHEM I'shaken SHMO sham

(parallel to not saying God's **Name** in vain)

15-16	IV	The seven year Shmitta cycle & 3 regalim, 7 days of chag ha'matzot , 7 weeks , 7 days succot in 7 th month
(parallel to Shabbat)
17-18	V	The national leaders (shoftim, kohanim & levi'im, melech, and navi)
(parallel to honoring parents)
19-21	VI	Laws of going to war, murder, and capital punishment
(parallel to 'lo tirtzach')
21-25	VII-X	Misc. laws 'bein adam le-chavero'
(parallel to the final dibrot)

Conclusion of the main speech [chps. 5->26] begins in 5:1 - with:

א וַיִּקְרָא מֹשֶׁה, אֶל-כָּל-יִשְׂרָאֵל, וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם:
שְׁמַע יִשְׂרָאֵל אֶת-הַחֻקִּים וְאֶת-הַמִּשְׁפָּטִים, אֲשֶׁר אָנֹכִי דֹבֵר בְּאָזְנוֹכֶם הַיּוֹם;
וּלְמַדְתֶּם אֹתָם, וּשְׁמַרְתֶּם לַעֲשׂוֹתָם.
הַזֶּה אֱלֹהֵינוּ, כָּרַת עִמָּנוּ בְּרִית-בְּחֵרֵב...

And concludes in chapter 26 with:

טז - יט היום הזה, יהיה אלהיך מצויד לעשות את-החקים האלה ואת-
המשפטים; ושמרת ועשית אותם, בכל-לבבך ובכל-נפשך.
את-יהוה האמרת, היום

- להיות לך לאלהים
- וללכת בדרךיו
- ולשמר חקיו ומצותיו ומשפטי
- ולשמע בקלו.

ויהוה האמירך היום,

- להיות לו לעם סגלה, באשר, דבר-לך;
- ולשמר, כל-מצותיו.
- ולתתך עליון, על כל-הגוים אשר עשה,
○ לתהלה, ולשם ולתפארת;
- ולהיתך עם-קדש ליהוה אלהיך, באשר דבר.

Afterward, blessings & curses:

[tochacha – w/ ceremony on Har Eival reliving Har Sinai]

Brit Nitzavim – eternal covenant, binding on all generations

Final Blessings & Mitzva of Hakhel – every seven years

II. YOUR STRANGER

One mention in the opening speech:

ואצוה את שפטיכם בעת ההוא לאמר שמע בין אחיכם
וּשְׁפָטֶם צְדָקָה בֵּין אִישׁ וּבֵין אָחִיו וּבֵין גֵּרוֹ. (דברים א':ט"ז /)

And Shabbat in Ten Commandments

[Jew or Gentile ?]

48. ויום השביעי שבת ליהוה אלהיך לא תעשה כל מלאכה אתה
ובנך ובתך ועבדך ואמרתך ושורך וחמורך וכל בהמתך וגורך אשר
בשעריך למען ינוח עבדך ואמרתך כמוך. (דברים ה':י"ג /)

III. The 'ger' in the mitzva section: Emulating God: - chapter 10

יב וְעַתָּה, יִשְׂרָאֵל--מָה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, שְׂאֵל מֵעַמּוֹךְ: כִּי אִם--לִירְאָה אֶת-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְלַכֵּת בְּכָל-דְּרָכָיו, וּלְאַהֲבָה אֹתוֹ, וּלְעַבֹד אֶת-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, בְּכָל-לִבְבְּךָ וּבְכָל-נַפְשְׁךָ. **12** And now, Israel, what doth the LORD thy God require of thee, but to fear the LORD thy God, to walk in all His ways, and to love Him, and to serve the LORD thy God with all thy heart and with all thy soul;

יג לְשָׁמֵר אֶת-מִצְוֹת יְהוָה, וְאֶת-חֻקֹּתָיו, אֲשֶׁר אֶנְכִי מְצַוְךָ, הַיּוֹם--לְטוֹב, לָךְ.... **13** to keep for thy good the commandments of the LORD, and His statutes, which I command thee this day?

יד כִּי, יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם--הוּא אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים, וְאֲדֹנֵי הָאֲדֹנִים: הָאֵל הַגָּדֹל הַגִּבּוֹר, וְהַנּוֹרָא, אֲשֶׁר לֹא-יִשָּׂא פָנִים, וְלֹא יִקַּח שֹׁחַד. **17** For the LORD your God, He is God of gods, and Lord of lords, the great God, the mighty, and the awful, who regardeth not persons, nor taketh reward.

יח עֲשֵׂה מִשְׁפָּט יְתוֹם, וְאַלְמָנָה; וְאֹהֵב גֵּר, לָתֵת לוֹ לֶחֶם וְשִׂמְלָה. **18** He doth execute justice for the fatherless and widow, and loveth the stranger, in giving him food and raiment.

יט וְאַהֲבַתֶּם, אֶת-הַגֵּר: כִּי-גֵרִים הֵייתֶם, בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם. **19** Love ye therefore the stranger; for ye were strangers in the land of Egypt.

כ אֶת-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ תִירָא, אֹתוֹ תַעֲבֹד; וְבוֹ תִדְבָּק, וּבְשֵׁמוֹ תִשָּׁבַע. **20** Thou shalt fear the LORD thy God; Him shalt thou serve; and to Him shalt thou cleave, and by His name shalt thou swear.

IV. In the 'chukim u'mishpatim' section Proof that the 'ger' in Devarim is NOT Jewish

לֹא תֹאכְלוּ כָל נְבִלָה לְגֵר אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֵיךָ תִתְּנֶנָּה וְאָכְלָה.

אוּ מִכַּר לְנִכְרֵי - כִּי עִם קְדוּשַׁת אֶתָּה לִיהוָה אֱלֹהֶיךָ
לֹא תִבְשַׁל גְּדֵי בְחֵלֶב אִמּוֹ. (דברים י"ד:כ"א /)

The needy in your community: ["maaser ani"]

וּבֹא הַלְוִי כִּי אֵין לוֹ חֶלֶק וְנִחְלָה עִמָּךְ
וְהַגֵּר וְהַיְתוֹם וְהָאֲלֵמָנָה אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֵיךָ וְאָכְלוּ וְשִׂבְעוּ - לְמַעַן יְבָרְכֶךָ
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדְךָ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה. (דברים י"ד:כ"ט)

Simchat Yom Tov – chapter 16/ shalosh regalim:

**וְשִׁמַּחְתָּ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶתְּהָ וּבִנְךָ וּבִתְּךָ וְעַבְדְּךָ וְאִמְתְּךָ וְהַלְוִי
אֲשֶׁר בְּשַׁעֲרֶיךָ וְהַגֵּר וְהַיְתוּם וְהָאֲלֻמְנָה אֲשֶׁר בְּקִרְבְּךָ - בַּמָּקוֹם
אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשֹׁכֵן שְׁמוֹ שָׁם. (דברים ט"ז:א /)**

**. וְשִׁמַּחְתָּ בְּחֻגְךָ אֶתְּהָ וּבִנְךָ וּבִתְּךָ וְעַבְדְּךָ וְאִמְתְּךָ וְהַלְוִי וְהַגֵּר
וְהַיְתוּם וְהָאֲלֻמְנָה אֲשֶׁר בְּשַׁעֲרֶיךָ. (דברים ט"ז:ד /)**

Behavior in day to day life:

56. לא תתעב אדמי כי אחיך הוא לא תתעב מצרי -
כי גר היית בארצו. (דברים כ"ג:ח' /)

57. לא תעשק שכיר עני ואביון מאחריך או **מגרך אשר בארצך**
בשעריך. (דברים כ"ד:י"ד /)

58. לא תטה **משפט גר** יתום ולא תחבל בַּגַּד אֲלֻמְנָה. (דברים
כ"ד:י"ז /)

59. כי תקצר קצירך בשדך **ושכחת עמר בשדה** לא תשוב
לקחתו- **לגר ליתום ולא למנה יהיה** - למען יברכה יהוה
אלהיך בכל מעשה ידיך. (דברים כ"ד:י"ט /)

60. כי תחבט זיתך לא תפאר אחריו **לגר ליתום ולא למנה**
יהיה. (דברים כ"ד:כ' /)

61. כי תבצר כרמך לא תעולל אחריו **לגר ליתום ולא למנה**
יהיה. (דברים כ"ד:כ"א /)

V. The last two mitzvot of the main speech

[Bikurim & viduy maser] – chapter 26

- א** וְהָיָה, כִּי-תָבוֹא אֶל-הָאָרֶץ, אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, נָתַן לָךְ נַחֲלָה; וַיִּרְשָׁתָהּ וַיֵּשְׁבֶתָ בָּהּ.
- ב** וּלְקַחְתָּ מִרֵאשִׁית כָּל-פְּרִי הָאֲדָמָה, אֲשֶׁר תָּבִיא מֵאֶרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ-- וְשָׂמַתָּ בַטֶּנָא; וְהִלַּכְתָּ, אֶל-הַמְּקוֹם, אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, לְשֹׁכֵן שְׁמוֹ שָׁם.
- ג** וּבָאתָ, אֶל-הַכֹּהֵן, אֲשֶׁר יְהִיָה, בַּיָּמִים הָהֵם; וְאָמַרְתָּ אֵלָיו, הִגַּדְתִּי הַיּוֹם לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ, כִּי-בָאתִי אֶל-הָאָרֶץ, אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאֲבֹתֵינוּ לָתֵת לָנוּ.
- ד** וְלָקַח הַכֹּהֵן הַטֶּנָא, מִיָּדְךָ; וְהִנִּיחוּ--לִפְנֵי, מִזְבֵּחַ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ.
- ה** וְעָנִיתָ וְאָמַרְתָּ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, אֲרָמִי אֲבִד אָבִי, וַיֵּרַד מִצְרַיִמָה, וַיִּגַר שָׁם בְּמֵתֵי מֵעֵט; וַיְהִי-שָׁם, לְגוֹי גָּדוֹל עֲצוּם וָרֹב.
- ו** וַיִּרְעוּ אֶתְנוּ הַמִּצְרִים, וַיַּעֲנוּנוּ; וַיִּתְּנוּ עָלֵינוּ, עֲבָדָה קָשָׁה.
- י** וְעַתָּה, הִנֵּה הֵבִאתִי אֶת-רֵאשִׁית פְּרִי הָאֲדָמָה, אֲשֶׁר-נָתַתָּה לִּי, יְהוָה; וְהִנְחִיתוּ, לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, וְהִשְׁתַּחֲוִיתָ, לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ.
- יא** וְשִׂמַחְתָּ בְכָל-הַטּוֹב, אֲשֶׁר נָתַן-לָךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ--וּלְבֵיתְךָ: **אֶתָּה, וְהַלְוִי, וְהַגֵּר, אֲשֶׁר בְּקִרְבְּךָ.** {ס}
- יב** כִּי תִכְלֶה לַעֲשׂוֹת אֶת-כָּל-מַעֲשֵׂי תְבוּאַתְךָ, בְּשָׁנָה הַשְּׁלִישִׁית--שְׁנַת הַמַּעֲשֵׂר: **וְנָתַתָּה לְלוֹי, לְגֵר לִיתוֹם וְלְאִלְמָנָה,** וְאָכְלוּ בְשַׁעְרֶיךָ, וְשָׁבְעוּ.
- 1** And it shall be, when thou art come in unto the land which the LORD thy God giveth thee for an inheritance, and dost possess it, and dwell therein;
- 2** that thou shalt take of the first of all the fruit of the ground, which thou shalt bring in from thy land that the LORD thy God giveth thee; and thou shalt put it in a basket and shalt go unto the place which the LORD thy God shall choose to cause His name to dwell there.
- 3** And thou shalt come unto the priest that shall be in those days, and say unto him: 'I profess this day unto the LORD thy God, that I am come unto the land which the LORD swore unto our fathers to give us.'
- 4** And the priest shall take the basket out of thy hand, and set it down before the altar of the LORD thy God.
- 5** And thou shalt speak and say before the LORD thy God: 'A wandering Aramean was my father, and he went down into Egypt, and sojourned there, few in number; and he became there a nation, great, mighty, and populous.
- 10** And now, behold, I have brought the first of the fruit of the land, which Thou, O LORD, hast given me.' And thou shalt set it down before the LORD thy God, and worship before the LORD thy God.
- 11** And thou shalt rejoice in all the good which the LORD thy God hath given unto thee, and unto thy house, thou, and the Levite, and the stranger that is in the midst of thee. {S}
- 12** When thou hast made an end of tithing all the tithe of thine increase in the third year, which is the year of tithing, and hast given it unto the Levite, to the stranger, to the fatherless, and to the widow, that they may eat within thy gates,

יג וְאָמַרְתָּ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּעֲרֹתַי הַקְדָּשׁ מִן-הַבַּיִת, וְגַם נָתַתִּיו לְלוֹי וְלִגֵּר לִיתוֹם וְלְאַלְמָנָה, כְּכֹל-מִצְוֹתֶיךָ, אֲשֶׁר צִוִּיתַנִּי : לֹא-עֲבַרְתִּי מִמִּצְוֹתֶיךָ, וְלֹא שָׁכַחְתִּי.

13 then thou shalt say before the LORD thy God: 'I have put away the hallowed things out of my house, and also have given them unto the Levite, and unto the stranger, to the fatherless, and to the widow, according to all Thy commandment which Thou hast commanded me; I have not transgressed any commandments

VI. The Tochacha

אָרוּר מְטָה מְשַׁפֵּט גֵר יְתוֹם וְאַלְמָנָה
וְאָמַר כָּל הָעָם אָמֵן. (דברים כ"ז:י"ט /)

הֲגֵר אֲשֶׁר בְּקִרְבְּךָ יַעֲלֶה עֲלֶיךָ מֵעֵלָה מֵעֵלָה
וְאֵתָה תִירַד מְטָה מְטָה. (דברים כ"ח:מ"ג /)

Brit Ntizavim & Hakhel

ט אַתֶּם נֹצְבִים הַיּוֹם כְּלֶכֶם, לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם : רְאֵשֵׁיכֶם שְׁבֵטֵיכֶם, זְקֵנֵיכֶם וְשֹׁטְרֵיכֶם, כֹּל, אִישׁ יִשְׂרָאֵל.

9 Ye are standing this day all of you before the LORD your God: your heads, your tribes, your elders, and your officers, even all the men of Israel,

י טַפְכֶם נְשֵׁיכֶם--וְגֵרְךָ, אֲשֶׁר בְּקִרְבֵּי מַחֲנֶיךָ : מֵחֹטֵב עֵצִיךָ, עַד שֹׂאֵב מִיַּמִּיךָ.

10 your little ones, your wives, and thy stranger that is in the midst of thy camp, from the hewer of thy wood unto the drawer of thy water;

יא לְעַבְרְךָ, בְּבְרִית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ--וּבְאֵלֹתָיו : אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, כָּרַת עִמָּךְ הַיּוֹם.

11 that thou shouldest enter into the covenant of the LORD thy God--and into His oath--which the LORD thy God maketh with thee this day;

יב לְמַעַן הָקִים-אֶתְךָ הַיּוֹם לֹו לְעָם, וְהוּא יְהִי־לְךָ לְאֱלֹהִים--כְּאֲשֶׁר, דִּבֶּר-לְךָ ; וְכַאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם, לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב.

12 that He may establish thee this day unto Himself for a people, and that He may be unto thee a God, as He spoke unto thee, and as He swore unto thy fathers, to Abraham, to Isaac, and to Jacob.

יג וְלֹא אֶתְכֶם, לְבַדְכֶם--אֲנֹכִי, כָּרַת אֶת-הַבְּרִית הַזֹּאת, וְאֶת-הָאֵלֶּה, הַזֹּאת.

13 Neither with you only do I make this covenant and this oath;

14 but with him that standeth here with us this day before the LORD our God, and also with him that is not here with us this day--

יד כי את-אֲשֶׁר יִשָּׁנוּ פֹה, עִמָּנוּ עַד הַיּוֹם, לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ; וְאֵת אֲשֶׁר אֵינָנוּ פֹה, עִמָּנוּ הַיּוֹם.

Chapter 31

9 And Moses wrote this law, and delivered it unto the priests the sons of Levi, that bore the ark of the covenant of the LORD, and unto all the elders of Israel.

ט וַיִּכְתֹּב מֹשֶׁה, אֶת-הַתּוֹרָה הַזֹּאת, וַיִּתְּנָהּ אֶל-הַכֹּהֲנִים בְּנֵי לֵוִי, הַנֹּשְׂאִים אֶת-אֲרוֹן בְּרִית יְהוָה; וְאֶל-כָּל-זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל.

10 And Moses commanded them, saying: 'At the end of every seven years, in the set time of the year of release, in the feast of tabernacles,

י וַיֹּצֵו מֹשֶׁה, אוֹתָם לֵאמֹר: מִקֵּץ שִׁבְעַת שָׁנִים, בְּמֵעַד שְׁנַת הַשְּׁמִטָּה--בַּחַג הַסֻּכּוֹת.

11 when all Israel is come to appear before the LORD thy God in the place which He shall choose, thou shalt read this law before all Israel in their hearing.

יא בְּבוֹא כָל-יִשְׂרָאֵל, לִרְאוֹת אֶת-פְּנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, בַּמָּקוֹם, אֲשֶׁר יִבְחַר: תִּקְרָא אֶת-הַתּוֹרָה הַזֹּאת, נֹגֵד כָּל-יִשְׂרָאֵל--בְּאָזְנֵיהֶם.

12 Assemble the people, the men and the women and the little ones, and thy stranger that is within thy gates, that they may hear, and that they may learn, and fear the LORD your God, and observe to do all the words of this law;

יב הַקָּהָל אֶת-הָעָם, הָאֲנָשִׁים וְהַנְּשִׂים וְהַטָּף, וְגֵרְךָ, אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֶיךָ--לְמַעַן יִשְׁמְעוּ וְלְמַעַן יִלְמְדוּ, וְיִרְאוּ אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם, וְשָׁמְרוּ לַעֲשׂוֹת, אֶת-כָּל-דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת.

13 and that their children, who have not known, may hear, and learn to fear the LORD your God, as long as ye live in the land whither ye go over the Jordan to possess it.' {P}

יג וּבְנֵיהֶם אֲשֶׁר לֹא-יָדְעוּ, יִשְׁמְעוּ וְלִמְדוּ-- לִירְאָה, אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: כָּל-הַיָּמִים, אֲשֶׁר אַתֶּם חַיִּים עַל-הָאָדָמָה, אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים אֶת-הַיַּרְדֵּן שָׁמָּה, לְרִשְׁתָּהּ. {פ}